

Sygn. akt: I C 851/21

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 listopada 2023 r.

Sąd Rejonowy w Grudziądzu I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	sędzia Andrzej Antkiewicz
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Monika Kopczyńska

po rozpoznaniu w dniu 24 listopada 2023 r. w Grudziądzu na rozprawie

sprawy z powództwa (...) w W.

przeciwko (...) z siedzibą w W.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 6.015,95 zł (sześć tysięcy piętnaście złotych 95/100) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od następujących kwot i dat:

- od kwoty 3.440,12 zł od dnia 5 września 2020 roku do 15 sierpnia 2023 roku,

- od kwoty 6.015,95 zł od dnia 16 sierpnia 2023 roku do dnia zapłaty;

2. oddala powództwo w pozostałej części;

3. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1.817,00 zł (jeden tysiąc osiemset siedemnaście złotych 00/100) tytułem zwrotu kosztów procesu z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty.

Sygn. akt I C 851/21

UZASADNIENIE

wyroku

(...) (obecnie (...)) w W. wniosła o zasądzenie od (...) w W. kwoty 3.440,12 zł z tytułu dopłaty do odszkodowania wypłaconego przez ubezpieczyciela

(pozwanego) za kolizję drogową, do jakiej doszło 22 lutego 2020 r., w wyniku której uszkodzeniu uległ pojazd marki V. o nr rejestracyjnym (...), stanowiący własność G. C.. Powód wskazał, że nabył w drodze cesji wierzytelność z tytułu odszkodowania za szkodę w ww. pojeździe. Domagał się również zapłaty odsetek ustawowych za opóźnienie od żadnej kwoty od dnia 5 września 2020 r. do dnia zapłaty.

W pozwie wskazano, że powód nie zgadza się z kwotą kosztów naprawy określoną przez ubezpieczyciela, a kwota wypłaconego odszkodowania w wysokości 2.391,26 zł jest rażąco zaniżona w stosunku do rzeczywistej szkody,

gdyż nie uwzględnia realnych kosztów przywrócenia pojazdu do stanu sprzed wypadku. Powód domagał się zatem dopłaty różnicy między kosztami naprawy ustalonymi przez rzeczoznawcę w prywatnej opinii a kwotą wypłaconą poszkodowanemu z tytułu odszkodowania (k. 4-7 akt).

Nakazem zapłaty z 13 maja 2021 r. referendarz sądowy nakazał zapłacić pozwanemu żadaną w pozwie kwotę wraz z odsetkami i kosztami procesu (k. 46 akt).

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwane Towarzystwo wniosło o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie zwrotu kosztów procesu. Zaznaczyło, że wypłacona przed sprawą sądową na rzecz poszkodowanego kwota 2.391,26 zł tytułem odszkodowania za szkodę w pojeździe jest wystarczająca i nie jest zobowiązane do zapłaty dalszej kwoty. W ocenie pozwanego, zapłacił on za szkodę kwotą odpowiednią, pozwalającą na przywrócenie pojazdu do stanu sprzed szkody. Zgłosił też zarzut rzeczywistego naprawienia przez poszkodowanego pojazdu w sposób przywracający go do stanu poprzedniego w skonkretyzowanej kwocie odmiennej od abstrakcyjnego kosztorysu prezentowanego przez powoda (k. 48-52 akt).

Po sporządzeniu opinii przez biegłego sądowego powódka w piśmie z dnia 11 sierpnia 2023 r. rozszerzyła powództwo w ten sposób, że wniosła o zasądzenie kwoty 6.015,95 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od następujących kwot i dat:

- od kwoty 3.440,12 zł od dnia 5 września 2020 r. do dnia 9 sierpnia 2023 r. (dzień poprzedzający zmianę powództwa),
- od kwoty 6.015,95 zł od dnia 10 sierpnia 2023 r. do dnia zapłaty (k. 172-172v akt).

Pozwany wniosł o oddalenie rozszerzonego powództwa (k. 184 akt).

Sąd Rejonowy ustalił i zważył, co następuje:

Okolicznością bezsporną jest, że w dniu 22 lutego 2020 r. doszło do kolizji drogowej, w której uczestniczył samochód G. C. marki V. (...) o nr rejestracyjny (...). Winnym kolizji uznano kierowcę innego pojazdu, który posiadał obowiązkowe ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych w pozwanym zakładzie ubezpieczeń.

Po zgłoszeniu szkody pozwane (...) na mocy decyzji z dnia 8 września 2020 r. wypłaciła poszkodowanemu odszkodowanie w kwocie 2.391,26 zł.

D. dy: pismo o wypłacie odszkodowania – k. 25 akt sprawy

zgłoszenie szkody - w aktach szkodowych – k.53 akt sprawy

Na mocy umowy przelewu wierzytelności z dnia 10 listopada 2020 r. poszkodowany dokonał na rzecz O..eu (...) w L. cesji wierzytelności z tytułu odszkodowania za uszkodzone auto od sprawcy szkody oraz od zakładu ubezpieczeń, który udzielał w tym dniu ochrony ubezpieczeniowej sprawcy zdarzenia.

Dowód: umowa przelewu wierzytelności – k. 16 akt sprawy

Na mocy umowy przelewu wierzytelności z dnia 11 listopada 2020 r. O..eu (...) w L. dokonała cesji wierzytelności z tytułu odszkodowania za uszkodzone (...) na rzecz (...) w W..

Dowód: umowa przelewu wierzytelności – k. 12 akt sprawy

W kalkulacji naprawy z dnia 12 marca 2021 r. wykonanej na zlecenie powoda koszt naprawy (...) określono na 5.831,38 zł.

W dniu 22 kwietnia 2021 r. powódka wezwała do zapłaty (...), żądając dopłaty kwoty 3.440,12 zł.

Dowody: kalkulacja naprawy z 12.03.2021 r. – k. 31-37 akt sprawy

wezwanie do zapłaty z 22.04.2021 r. - k. 41-41v akt sprawy

Przed szkodą z dnia 22 lutego 2020 r. samochód marki V. o nr rejestracyjnym (...) nie uczestniczył w innych zdarzeniach drogowych, miał oryginalne części, był w pełni sprawny. W wyniku kolizji uległa uszkodzeniu przednia część samochodu, tj. lampy, zderzak, czujniki pod zderzakiem. Wyplacone poszkodowanemu odszkodowanie nie wystarczyło na naprawę uszkodzonego pojazdu, dlatego nie zostało naprawione całkowicie.

Dowody: zeznania świadka G. C. – k. 93 akt sprawy

Biegły sądowy R. J. w opinii sądowej z dnia 9 lutego 2022 r. oszacował koszty naprawy uszkodzonego pojazdu marki V. z wykorzystaniem nowych (oryginalnych) części zamiennych oferowanych przez producenta pojazdu wg cen z lutego 2020 r. na kwotę 8.407,21 zł brutto. Biegły stwierdził, że części zamienne o jakości (...) dystrybuowane przez producenta części, nie były do tego auta oferowane. Użycie części zamiennych o jakości „P nie pozwoliłoby natomiast na przywrócenie ww. pojazdu do stanu sprzed szkody.

D. d: opinia biegłego wraz z kalkulacją – k. 101-118 akt sprawy

Pozwany kilkakrotnie wniósł o sporządzenie opinii uzupełniającej podnosząc zarzuty wobec opinii głównej (k. 123, 141, 160 akt sprawy).

W opiniach uzupełniających biegły R. J. odniósł się do zarzutów pozwanego i opinię podstawową podtrzymał w całości.

D. d: opinie uzupełniające – k. 134-136, 154-155 i 196-197 akt sprawy

Ostatnia opinia biegłego z 16 października 2023 r. nie była końcowo kwestionowana przez strony.

Sąd w całości podzielił opinie biegłego R. J., gdyż nie były końcowo kwestionowane, a nadto zostały sporządzone fachowo, zawierają logiczne wywody i przekonujące uzasadnienia.

Sąd dał w całości wiarę zeznaniom świadka G. C., albowiem brak było podstaw do ich podważenia. Nie było też podstaw do kwestionowania prawdziwości przedłożonych do akt dokumentów prywatnych.

W ocenie Sądu, w ustalonych okolicznościach sprawy roszczenie powoda w zakresie żądania głównego zasługiwało na uwzględnienie w całości, albowiem kwota należnego odszkodowania wynikająca z opinii biegłego sądowego była wyższa od kwoty odszkodowania przyjętej do wyliczenia przez powoda na etapie wnoszenia pozwu. Skoro zatem kwota wypłacona przez pozwanego poszkodowanemu nie wystarczyła do pełnego naprawienia szkody, a koszty naprawy auta ustalone przez biegłego sądowego były wyższe od kosztów obliczonych w prywatnej opinii na zlecenie powoda, to w ocenie Sądu była podstawa do zasądzenia w ramach dopłaty do odszkodowania pełnej kwoty żądanej w pozwie. Kwota wypłacona poszkodowanemu w postępowaniu likwidacyjnym nie wyczerpywała bowiem pełnego odszkodowania ustalonego przez biegłego. Z tego względu zasądzono na rzecz powoda w pkt 1. sentencji wyroku kwotę 6.015,95 zł (art. 361 § 1 i 2 k.c., art. 363 § 1 i 2 k.c., art. 509 § 1 i 2 k.c. oraz art. 822 § 1 i 4 k.c.).

Zgodnie z art. 817 § 1 k.c. i art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, (...) i (...) zakład ubezpieczeń obowiązany jest spełnić świadczenie w terminie trzydziestu dni od daty otrzymania zawiadomienia o wypadku i szkodzie. Pozwany wydał błędną decyzję o należnym odszkodowaniu w dniu 8 września 2020 r., opierając się na zaniżonej kalkulacji, dlatego żądanie powoda zapłaty odsetek ustawowych za opóźnienie od kwoty żądanej w pozwie w ramach dopłaty do odszkodowania od dnia 5 września 2020 r. było uzasadnione (art. 481 § 1 i 2 k.c. i art. 509 § 1 i 2 k.c.).

Brak było natomiast podstaw do zasądzenia odsetek ustawowych za opóźnienie od rozszerzonego powództwa od dnia poprzedzającego sporządzenie pisma z dnia 11 sierpnia 2023 r. o rozszerzeniu, albowiem nie przedstawiono wezwania

pozwanego do zapłaty kwoty 2.575,83 zł, o którą rozszerzono powództwo. Odsetki od tej kwoty należą się zatem o dnia doręczenia pozwanemu odpisu pisma powoda z 11 sierpnia 2023 r., czyli od 16 sierpnia 2023 r. Powództwo w zakresie odsetek od kwoty 2.575,83 zł za okres od 10 do 16 sierpnia 2023 r. podlegało więc oddaleniu.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. wg zasady odpowiedzialności za wynik procesu. Koszty powoda to: opłata od pozwu – łącznie 400 zł, wynagrodzenie pełnomocnika będącego adwokatem w kwocie 900 zł zgodnie z § 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. z 2015 r. poz. 1800 ze zm.), opłata skarbową od pełnomocnictwa – 17 zł (k. 430 akt) i zaliczka na biegłego – 500 zł (k. 95 akt), razem 1.817 zł. Wynagrodzenie pełnomocnika powódki przyznano według stawki od pierwotnego żądania, gdyż zgodnie z § 19 cyt. rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w razie zmiany w toku postępowania wartości stanowiącej podstawę obliczenia opłat, bierze się pod uwagę wartość zmienioną, poczynając od następnej instancji.

O odsetkach ustawowych za opóźnienie od kosztów procesu orzeczono na mocy art. 98 § 1¹ k.p.c.